üllewatajat neid takkaaiada, kinniwötta ja neile üttelda: head ollete kurjaga tassunud ja mo issanda karrikast, kelle seest temma joob, kasa wötnud. Nemmad ütlesid endid sesugusest süüst puhtad ollewad, pallusid kotta lähbi katsuda, ja kelle kottist sedda wargust piddi leitama, sedda sealsammas paikas ärrahukkata. — Karrikast leiti Penjami kottist. Nüüd olli nende kitsus ütlemata, ja nende hädda suur. Läksid köik taggasi linna ja Josepi kotta. Langsid temma ette mani mahha, ja pallusid omma wanna issa pärrast halledaste, Penjamit lahtilasta ja mitte hukka möista. Kui nemmad nenda pallusid, ei woinud Josep ennast ennam piddada nende ees, kes temma jures seisid, waid hüdis: saatke iggameest mo jurest wälja! Ei jänud siis senna muud, kui agga temma wennad, ja ta nuttis sure heälega, ja ütles wendade wasto: minna ollen teie wend Josep, kas mo issa weel ellab? Agga temma wennad ei wöinud temmale ei kuidagi wastata, sest nende peale tulli suur hirm. Käskis Josep neid siis omma liggi tulla, ja ütles neid waigistades: ärge sage teie meel haigeks, et mind ollete seie ärramünud; sest ello üllespiddamise pärrast on Jummal mind teie ele seie läkkitanud. Hakkas siis omma wenna Penjami ümber kaela, andis köikile omma wendadele suud ja nuttis nendega.

Kui Waraole teäda andis, et ta wennad tulnud, siis olli kunningal hea meel, ja kui ta kulis kuida loud olnud, käskis temma Josepi issat köige perrega Egiptuse-male tua, ja neid Koseni-male, mis köige parem seal maal olli, assuda. Nenda tulli siis Israel omma laste ja lastelastega Egiptuse-male. Koseni-makond, mis Punnasemerre pole heitis, olli hea rohho-ma; seal wöisid nemmad lahkeste ellada ja omma wisi järrele karja piddada.

Kui Jakob 17 aastat seal olli ellanud, surri temma ärra, 147 aastat wanna. Josep laskis temma surnokehha, Egiptuse wisi järrele, kalli rohtude ja ellidega wöida, ja